

Veřejný závazek sociální služby Sociální rehabilitace MESADA Jindřichův Hradec

Poslání služby:

Posláním sociální služby Sociální rehabilitace MESADA Jindřichův Hradec (dále jen „služba“) provozované organizací MESADA, z. s. převážně ve správním obvodu obce s rozšířenou působností Jindřichův Hradec je usilovat o začlenění dospělých osob se zdravotním postižením a chronickým onemocněním do společnosti poskytováním podpory k tomu, aby mohly žít běžným způsobem života jako jejich vrstevníci bez znevýhodnění.

Cíle služby:

1. Uživatel služby žije způsobem života běžným pro jeho vrstevníky bez znevýhodnění.

To znamená, že:

- a) vede svou domácnost a pečuje o její členy,
- b) má dostatečné pracovní návyky, které mu umožňují zapojení do běžného života společnosti s ohledem na jeho zdravotní postižení,
- c) ví, jak se chovat v různých společenských situacích a tyto vědomosti uplatňuje v praxi,
- d) využívá prostředky hromadné dopravy,
- e) tráví volný čas podle svých představ a zájmů,
- f) vyřizuje úřední záležitosti týkající se jeho osoby,
- g) je v kontaktu s blízkými osobami (například s kamarády, přáteli, sousedy).

2. Zvýší si úroveň dovedností k tomu potřebných.

Cílová skupina:

Služba je určena lidem se zdravotním postižením a chronickým onemocněním ve věku 16 - 64 let, kteří nemohou žít způsobem života běžným pro jejich vrstevníky bez znevýhodnění, protože jim k tomu chybějí potřebné dovednosti, a to nejméně v jedné z těchto oblastí: vedení domácnosti a péče o její členy, pracovních návyků a kompetencí, chování ve společenských situacích, využívání prostředků hromadné dopravy, trávení volného času podle svých představ a zájmů, vyřizování úředních záležitostí týkajících se jeho osoby, kontakt s blízkými osobami (například s kamarády, přáteli, sousedy).

Komu služba není určena:

- osobám závislým na drogách a alkoholu, které aktuálně neabstínují,
- osobám s duševním onemocněním, které neužívají lékařem předepsané léky,
- osobám trpícím infekčním onemocněním (např. žloutenka),
- osobám, jejichž agresivní chování by mohlo ohrozit zdraví pracovníků,
- předčasným starobním a starobním důchodcům, kteří by chtěli v rámci služby hledat práci.

Zásady poskytování služby:

- **Individuální přístup**

S každým uživatelem pracujeme na základě jeho potřeb s ohledem na jeho možnosti, schopnosti a dovednosti.

Př. Uživatel po mozkové mrtvici si ve spolupráci se sociálním pracovníkem našel zaměstnání, šlo o pomocné práce v kuchyni. Uživatel měl problémy se zapamatováním jednotlivých pracovních postupů. Sociální pracovník ve spolupráci s uživatelem vytvořili písemný manuál, ve kterém byl každý postup přesně popsán a doplněn i obrázky.

- **Zachování lidské důstojnosti osob**

Klademe důraz na vzájemnou úctu, respekt a toleranci mezi pracovníky a uživateli služby i mezi uživateli navzájem.

Př. Uživatel s autismem přicházel na schůzky se sociálním pracovníkem v doprovodu maminky. I když vzhledem ke svému postižení nereagoval na to, co mu říkal sociální pracovník přímo, vždy mu to musela znovu zopakovat maminka. Stále se díval „do země“. Sociální pracovník celou dobu dbal na to, aby oslovoval i uživatele, vždy když k tomu byla příležitost, nikoliv pouze matku.

- **Podpora rozvoje samostatnosti**

Usilujeme o udržení a rozvoj sociálních dovedností, které umožňují uživateli bez pomoci zvládnout běžné situace.

Př. Uživatel se sociální fobii byl schopen zacházet s telefonem, ale měl obavy z toho, zda zvládne vlastní rozhovor, šlo o telefonování zaměstnavatelům a informování se na zveřejněnou nabídku práce. Sociální pracovník v tomto případě nechal hned telefon a nevyřídil rozhovor za uživatele, ale v rámci schůzek s ním dovednost nejprve nacvičoval „nanečisto“. Sociální pracovník pomohl uživateli také sestavit osnovu rozhovoru. V další fázi pak byl pracovník se souhlasem uživatele přítomen několikrát při telefonním hovoru s konkrétním zaměstnavatelem a poskytl uživateli zpětnou vazbu, co se dařilo a co je třeba ještě zlepšit. Uživatel byl nakonec schopen zvládat telefonování zaměstnavatelům sám.

- **Motivace k nezávislosti na službě**

Uživatele vedeme k využívání běžně dostupných zdrojů mimo sociální službu.

Př. Uživatel s mentálním postižením mluvil o tom, že sice pracuje, ale neví, co má dělat ve volném čase, nemá přátele, cítí se sám. Sociální pracovník s ním mluvil o tom, co rád dělá, co ho baví. Uživatel uvedl, že rád plave. Sociální pracovník věděl, že ve městě funguje plavecký oddíl. Navštívil plavecký oddíl spolu s uživatelem, a když se uživatel v oddílu seznámil novými lidmi, nechal ho do oddílu chodit samostatně. Uživatel si zde našel přátele, s nimiž tráví volný čas i mimo plavecký oddíl.

Aktivní přístup pracovníků

Neděláme jenom to, o co si uživatel služby řekne, ale aktivně zjišťujeme, zda nepotřebuje pomoc v jiných oblastech svého života.

Př. Uživatel vstoupil do služby sociální rehabilitace s cílem najít si zaměstnání. Sociální pracovník se však nezaměřil pouze na hledání práce, ale mapoval „celkovou“ životní situaci uživatele. Zajímal se o prostředí, ve kterém žije, jak tráví svůj volný čas, o rodinné vazby. Pravidelně se uživatele ptal, jestli mu nemůže pomoci ještě s něčím jiným, než s hledáním práce. Uživatel několikrát v průběhu spolupráce tuto nabídku využil – sociální pracovník mu pomohl s podáním žádosti o příspěvek na péči na maminku a probral s ním jeho bytovou situaci po rozvodu.

- **Posilování sociálního začleňování**

Podporujeme uživatele v navazování a udržování kontaktů s ostatními lidmi.

Př. Sociální pracovník při rozhovoru zjistil, že uživatel má bratra, se kterým dlouhodobě není v kontaktu, protože žije v zahraničí. Přitom uživatel by si přál s bratrem nějakým způsobem komunikovat. Sociální pracovník ho podpořil v tom, aby s bratrem kontakt navázal. Na dalších schůzkách se sociální pracovník ptal, zda uživatel bratra oslovil a jak kontakt dále probíhal.

- **Kvalitní poskytování služby**

Službu zajišťuje tým profesionálních pracovníků, klademe důraz na stálé zlepšování služby na základě zjišťování spokojenosti uživatelů se službou.

Př. Při průběžném hodnocení služby, kdy se sociální pracovník dotazoval uživatele na to, zda je spokojen s poskytováním služby, co se mu na službě líbí a co by potřeboval zlepšit, uživatel mluvil o tom, že sociální pracovník s ním hledá práci pomocného kuchaře, ale on už několikrát mluvil o tom, že tato práce je až na posledním místě, kdyby nebylo nic jiného. Raději by pracoval kdekoli jinde. Má pocit, že sociální pracovník na něj příliš „tlačí“ a že „neslyší“, co mu uživatel ve skutečnosti říká. Sociální pracovník s uživatelem se domluvili, že kdykoliv bude mít uživatel pocit, že na něj pracovník „tlačí“, ihned mu to sdělí a společně o tom budou hned hovořit. Sociální pracovník po schůzce přemýšlel o tom, zda se mu něco podobného nestává i s jinými uživateli a rozhodl se na to při práci s nimi zaměřit. Následně na poradě MESADY vyvolal diskusi o tom, zda s něčím takovým nemají zkušenosti i kolegové. Z porady vyplynulo, že téma bude předmětem příští supervize a minimálně jeden pracovník bude vyslán na seminář zaměřený na předcházení či včasné rozpoznání podobných situací.